

[Aksel Larsen.]

afvente en langsomt arbejdende Forsvarskommissions Resultater og forsøge meget hurtigt at faa en vis foreløbig Plan for, hvorledes vort Forsvar foreløbig skal organiseres, saaledes at der ikke disponeres stort set i Blinde.

Men det var Arbejdskraften! Hvis vi ikke havde de tyske Flygtninge her, vilde der frigøres Arbejdskraft. Jeg mener ikke, det Spørgsmaal kun skal afgøres for at faa frigjort Arbejdskraft. Der findes mange andre Aarsager, de er nævnt saa tit, jeg behøver ikke at nævne dem her, men jeg vil sige, at det er mit Indtryk, at hvis Regeringen havde anvendt blot en Brøkdel af den Energi, den har anvendt paa Sydslesvigspørgsmaalet og paa at faa Flygtningene fjernet fra Sydslesvig, paa at faa de tyske Flygtninge fjernet fra Danmark, var vi naaet langt længere frem paa dette Omraade, end Tilfældet er. Det er muligt, det nu er i Skred, og jeg haaber det, men jeg henstiller altsaa til Regeringen at fortsætte sine Bestræbelser mere energisk end hidtil. Foruden at det kan befri os for de tyske Flygtninge, for den store Byrde, der er forbundet med at have dem her, og befri os for Frygten for, at de før eller senere skal sive ud i Befolkningen herhjemme, saa vi aldrig slipper af med dem, vil det ogsaa bevirke, at der frigøres megen og værdifuld Arbejdskraft.

Dernæst vil en Afhjælpning af Bolignøden have Betydning, hvad angaar Mangelen paa Arbejdskraft. Det er nemlig saaledes, at Mangelen paa Arbejdskraft ikke er jævnt fordelt. Der er visse Byer som Aalborg og Nørresundby, hvor der er en relativ høj Arbejdsløshedsprocent, men hvis Arbejderne vilde prøve paa at tage andre Steder hen, kan det ikke nytte, for de kan ikke faa noget Sted at bo. Boligmangelen er en Hindring for, at Arbejdskraften bliver udnyttet. Dette burde animere de ansvarlige til at faa Boligbyggeriet i Gang.

Jeg ser, at et Stridsspørgsmaal, vi havde, da vi diskuterede Landbrugsordningerne, er blevet afgjort. Vi diskuterede, hvorvidt Landbrugets Arbejdskraft var gaaet ned i Antal i Løbet af et Aar eller ej. Over for os blev der hævdet, at den ikke var gaaet ned eller kun uvæsentligt. Nu ligger de tørre Tal her, og de viser, at den er gaaet ned med 17 000 paa et Aar. Det er først og fremmest en Følge af den forbedrede Teknik, men det kan jo kun animere til yderligere at forbedre Landbrugets Teknik, saa det kan klare sig med mindre Arbejdskraft, hvorved mere

Arbejdskraft kan gaa over til de øvrige Erhverv.

Hvad angaar Mangelen paa kvindelig Arbejdskraft, vil jeg opfordre til, at man ikke, som Finansministeren har bebudet, vil foretage en beskeden Revision af Skatte Lovgivningen, saa det skattefrie Fradrag for Ægtefæller bliver lidt større end hidtil, men at man gaar til Ophævelse af Sambeskatningen af Ægtefæller. Det er en Kendsgerning, at denne Sambeskatning, foruden at den er uretfærdig, medfører, at mangfoldige Kvinder, som hidtil har arbejdet i Erhvervslivet, er holdt op dermed, fordi de rent ud siger, at det kan ikke betale sig. Man burde samtidig søge virkelig at naa frem til Kvindens Ligestilling med Manden, naar det drejer sig om offentlig Tjeneste. Det vilde ogsaa animere Kvinderne til at søge ind i saadant Arbejde.

Endelig bør man forbedre de sociale Forhold her i Landet paa Børneforsorgens Omraade. Det er saaledes, at der ligefrem hersker en katastrofal Mangel paa Børneinstitutioner, altsaa Vuggestuer, Børnehaver, Fritidshjem o. s. v., og dette bevirker, at mangfoldige Kvinder, der godt vilde arbejde uden for Hjemmet, simpelt hen ikke kan det, for nogen skal jo passe Børnene. Samfundet har her forsømt sine Pligter, og hvis Samfundet virkelig vil erindre sig sin Pligt og i hurtigt Tempo gøre noget, vil Mangelen paa Arbejdskraft blive afhjulpet.

Hvad de sociale Forhold angaar, da var det jo en Opgave at faa genopbygget, hvad der er ødelagt under Besættelsen, men dette er ikke sket. Ganske vist har Sekretær Lindberg i De samvirkende Fagforbund været vittig og sagt, at Arbejdernes Realløn ligger 5 pCt. over Reallønnen før Krigen, men enhver Arbejder ved, at dette er ikke rigtigt, og jeg begriber ikke, at en Sekretær for De samvirkende Fagforbund kan fremsætte en saadan Paastand. Reallønnen er netop ikke naaet op paa Reallønnen fra før Krigen, og det Løfte, Samlingsregeringen gav den 9. Maj i Fjor, er saaledes endnu ikke opfyldt. De sociale Ydelser til gamle, Invalidere og dermed ligestillede er ogsaa fortsat for lave, og det, der blev gjort i Sommer, var allerede dengang fuldkommen utilstrækkeligt. Saa meget desto værre er det nu, efter at vi har faaet Landbrugsordningerne.

Bortset fra, at Landbrugsordningerne i andre Henseender var urimelige, hvilket ogsaa illustreres pragtfuldt af den Kendsgerning, at det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen nu bagefter rejser rundt i alle Landets Husmandsforeninger og angriber